

A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság számos ténybeli és jogalkalmazási hibát követett el azáltal, hogy megállapította a felelősségüket, a kérelmeik alátámasztása érdekében pedig három jogalapot terjesztenek elő.

Az első jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság az ön stabilizátorokkal és EBSO/észterekkel kapcsolatos állítólagos jogsértés vizsgálatának a felperesekkel szembeni lefolytatása során megsértette a gondos ügyintézés, az ésszerű határidő és a védelemhez való jog elveit. A bizottsági vizsgálat elhúzódása nem eredményezi az elévülésnek az 1/2003 rendelet 1/2003⁽¹⁾ 25. cikkének (6) bekezdése szerinti nyugvását. A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogukat, amikor nem biztosított számukra hozzáférést az ügyiratukban található mentesítő és terhelő dokumentumokhoz.

A felperesek a második jogalap keretében előadják, hogy a Bizottság elmulasztotta bizonyítani a jogsértések fennállását és a felpereseknek a jogsértések állítólagos teljes időtartama alatt fennálló felelősségét. A felperesek másodlagosan úgy érvelnek, hogy a Bizottság az állítólagos időtartam egy része tekintetében elmulasztotta bizonyítani a jogsértés fennállását, aminek a bírság számítása során csökkentő tényezőként kellett volna érvényesülnie. A Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 25. cikkében előírt tízéves elévülési időre vonatkozó szabályt, és az időmúlás következtében a felperesekkel szemben nem szabhat ki semmilyen bírságot.

A felperesek harmadik jogalapja másodlagos jellegű, és csak abban az esetben releváns, ha a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az elévülés nem képezi akadályát a Bizottság által a felperesek ellen folytatott eljárásnak és/vagy az első jogalap keretében állított jogsértések nem vezethetnek az egész határozat megsemmisítéséhez. Először is, a Bizottság tévesen állapította meg a Pure Chemicals Ltd és az Akzo Nobel N.V. felelősségét az Akcros J.V. magatartásáért, mivel az utóbbi kizárólagos felelősséggel tartozik az általa tanúsított versenykorlátozó magatartásért. Másodszor, a Bizottság a J.V.-t megelőző időszak vonatkozásában elévülés következtében nem járhat el az Akzo Nobel Chemicals GmbH és az Akzo Nobel Chemicals B.V. társaságok ellen. A felperesek előadják, hogy a Bizottságnak a J.V.-időszak vonatkozásában külön-külön kellett volna megállapítania a felperesek és az Elementis cégcsoport(hoz tartozó társaságok) felelősségét. A Bizottság továbbá a bírságok számítása során tévesen kétszeresen vette figyelembe a J.V. forgalmát.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

A Közszolgálati Törvényszék F-17/09. sz., Meister kontra OHIM ügyben 2009. november 30-án hozott ítélete ellen Herbert Meister által 2010. február 2-án benyújtott fellebbezés

(T-48/10. P. sz. ügy)

(2010/C 100/81)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Herbert Meister (Muchamiel, Spanyolország) képviselő: H.-J. Zimmermann)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)

A fellebbező(k) kérelmei

- A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Közszolgálati Törvényszék F-17/09. sz., Meister kontra OHIM ügyben 2009. november 30-án hozott ítéletét;
- a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a Közszolgálati Törvényszék F-17/09. sz., Meister kontra OHIM ügyben 2009. november 30-án hozott ítélete ellen irányul, amelyben a Közszolgálati Törvényszék a fellebbező keresetét mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította.

A fellebbező a fellebbezése alátámasztásául előterjeszti, hogy az elsőfokú eljárásban a kereset azért volt szükséges, mert a tényállás közvetlen összefüggésben van a jogvita tárgyával az előző F-138/06. és F-37/08. sz. egyesített ügyekben, amely ügyekben a keresetlevél benyújtásának időpontjában még nem hoztak határozatot. A fellebbező előterjeszti, hogy az F-17/09. sz. ügyben a szóbeli tárgyalás nélküli *a limine* elutasítás az elfogadhatatlanság miatt sérti az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkében foglalt meghallgatáshoz való jog garanciáit. A fellebbező ezenkívül arra hivatkozik, hogy a Közszolgálati Törvényszék nem adott helyt a fellebbező által — az F-37/08. sz. ügyben hozott határozattal szemben benyújtott fellebbezésre tekintettel — benyújtott eljárás felfüggesztése iránti kérelemnek. A fellebbező végül arra hivatkozik, hogy az első fokon eljáró bíróság hiányosan és jogilag tévesen értékelte a tényállást.